

**WITAMY W PIERWSZYM NUMERZE
SZKOLNEJ GAZETKI**

PAŹDZIERNIK 2010

**OBCHODZIMY XX LAT ISTNIENIA NASZEJ
SZKOŁY**

WYWIAD Z PANIĄ MARIĄ NOWAKOWSKĄ - PIERWSZYM DYREKTOREM ZESPOŁU SZKÓŁ SPECJALNYCH W KROŚNIE ODRZAŃSKIM

1. Czy pamięta Pani początki pracy w Naszej Szkole?

Oczywiście. Początkowo placówka funkcjonowała jako klasy specjalne przy Szkole Podstawowej nr 1. Po moich wieloletnich staraniach zostały one wyodrębnione jako samodzielna szkoła - dzisiejsza szkoła specjalna. Z chwilą jej powstania otrzymaliśmy nowy budynek przy ulicy Poznańskiej 88, czyli ten, w którym szkoła funkcjonuje do dzisiaj. Wiązało się to z przeprowadzką, urządzeniem klasopracowni i innych pomieszczeń, wyposażeniem w sprzęt i pomoce dydaktyczne. Ponadto ja sama zaczęłam się sprawdzać w nowej roli – jako dyrektor szkoły wyłoniony w drodze konkursu.

2. Co Pani najmilej wspomina z początków pracy szkoły?

Mam wiele miłych wspomnień z tamtego okresu. Bardzo miło wspominam wspólne wyjazdy dzieci, nauczycieli i rodziców na kilkudniowe biwaki nad jezioro w Strudze, letnie obozy harcerskie Drużyny Nieprzetartego Szlaku, turnusy rehabilitacyjne nad morze, kilkudniowe wycieczki w góry.

Ze wzruszeniem wspominam również moich absolwentów, ich rodziców oraz wspaniałych nauczycieli pełnych pomysłów i silnie zaangażowanych w działanie na rzecz szkoły i dzieci.

3. Na jakie problemy napotykała Pani w początkach pracy? Kto pomagał je rozwiązywać?

Nie było problemów, które sprawiałyby nam większe trudności.

Dobrze sobie radziliśmy jako kadra pedagogiczna, oczywiście przy dużym wsparciu Rady Rodziców i Kuratorium Oświaty.

4. Czy dawniejsi uczniowie byli podobni, czy różnili się od dzisiejszych kolegów?

**Nie widzę znaczących różnic między dawniejszymi uczniami a dzisiejszymi.
Jak w każdej szkole były dzieci bardzo grzeczne i „urwisy”. Staralam się każdego ucznia traktować indywidualnie i dostrzegać w nim jego najlepsze cechy.**

Zna Pani losy niektórych z nich?

Tak, niektórych znam.

5. Jakie są Pani zdaniem największe różnice między dzisiejszą szkołą, a tą sprzed dwudziestu lat?

Początkowo szkoła była ośmioklasowa, w której uczyli się uczniowie z niepełnosprawnością umysłową w stopniu lekkim.

W roku 1990/91 do placówki uczęszczało 73 dzieci. Pracowało w niej sześciu nauczycieli na pełnym etacie i trzech w niepełnym wymiarze godzin.

W związku z wprowadzeniem reformy oświaty, ośmioletnia szkoła specjalna z dniem 01 września 1999 roku stała się zespołem szkół, który obejmuje szkołę podstawową i gimnazjum.

Stopniowo zmieniała się również sytuacja finansowa szkoły, między innymi dzięki jej przejęciu przez samorząd powiatowy.

W placówce dokonano wielu remontów i modernizacji wyposażenia szkoły, nabywano nowoczesne pomoce, urządzenia, sprzęt techniczny, rehabilitacyjny, komputerowy i instrumenty muzyczne.

Powstały nowe specjalistyczne gabinety takie jak:

sala rehabilitacyjna, Sala Doświadczania Świata, gabinet terapii logopedycznej, gabinet rewalidacji indywidualnej.

Z funduszy unijnych dzięki wsparciu Kuratorium Oświaty otrzymano sprzęt do prowadzenia terapii Integracji Sensorycznej i terapii EEG – Biofeedback.

Z satysfakcją mogę powiedzieć, iż okres dwudziestu lat istnienia szkoły jest dla niej czasem bardzo istotnych i pozytywnych zmian we wszystkich obszarach działalności.

Dziękujemy bardzo za udzielenie wywiadu

**Klasa Nauczania Zintegrowanego pod czujnym
okiem wychowawczyni Pani AGNIESZKI ŁĘCKIEJ
napisała z okazji święta Szkoły wesoły wierszyk**

**Co dzień rano wcześniej wstaję,
na prawo i lewo uśmiechy rozdaję,
bo - jak każdy – doskonale wiem,
że szkoła miło przywita mnie.
Nasza Pani jest kochana,
choć krzyknie z rana,
kolegów także mnóstwo mamy,
wspólnie się bawimy i rozrabiamy.**

Uczniowie klasy I – III

Bardzo dziękujemy Wszystkim za pomoc w przygotowaniu okolicznościowego numeru szkolnej gazetki.

Szczególne podziękowania składamy:

**Pani Marii Nowakowskiej
Pani Agnieszce Łęckiej
Pani Lucynie Biłgorajskiej
Pani Monice Bilczak**

**Anieli Sokół
Bartkowi Klukowskiemu
Monice Kolasińskiej
Uczniom Nauczania Zintegrowanego**